

685.

U s t a w a

z dnia 8 listopada 1921 r.

w przedmiocie sprzedaży państwowych majątków górniczych, położonych w Ziemi Radomskiej.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Przemysłu i Handlu do sprzedania, w porozumieniu z Ministrem Skarbu, państwowych majątków górniczych: Rejów, Samsonów, Bzin, Sielpia i Białogon z zachowaniem przepisanych prawnych formalności, czy to drogą publicznego przetargu, czy też za pośrednictwem zebrania konkurencyjnych ofert, mając jednocześnie na uwadze wybór osób lub firm, dających największą rękojmię podniesienia lokalnego przemysłu i racjonalnego wykorzystania rud, minerałów, kamieniołomów dla celów przemysłowych.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

A. Ponikowski

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. *Henryk Strasburger*

Minister Skarbu:

Michalski

686.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 10 listopada 1921 r.

w przedmiocie wykonania ustawy emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 r.

Na zasadzie art. 55 ustawy emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 70, poz. 466)—zarządza się co następuje:

(Do rozdziału II).

§ 1. Funkcjonarjusz państwowy otrzymuje dożywotnią emeryturę z powodu trwałej niezdolności do dalszego pełnienia obowiązków służbowych z reguły po upływie conajmniej dziesięciu lat służby państwowej.

Wyjątki od tej zasady określone są w art. 3 ustawy, który przyznaje emeryturę pod pewnymi warunkami już po pięciu latach służby, a w razie nieszczęśliwego wypadku, doznanego z powodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych, nawet bez względu na liczbę lat służby.